

உலகம்பலவிதக் கதை

2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பொறுத்த நீ ஆறப் பொறுக்க
 வொண்ணுதா என்ற சொல்லி
 என்னைத் தேற்றினால் என்னைப்
 பெற்றவள். நான் அப்போதைக்குத்
 தேறுதலைடந்தேனுமினும் என்
 துள்ளம் பூரணமான ஆறதலை
 படையவில்லை. இப்படியாக, ஒரு
 வராஞ் சென்றபின்பு ஒரு நல்ல
 தினத்தில் பிற்பகல் சொலுமணி
 வரையில், என் தகப்பனார் தலைவர்
 சுற் புறத்தில் ஏதோ பத்திரிகை
 வரசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது,
 என் அன்பர் எங்கள் தலைவரசலை
 நோக்க வருவதை யண்ணல்வழி
 பாற கண்டேன்; கண்டவடனே
 எனக்குண்டான் ஆங்கத்திற்கு
 ஒரு எல்லையில்லை யெனவராம். நான்
 உடன்னின் என்னறையுட் சென்று
 கண்ணுட் முன்னிலைபில் நின்று
 என் காந்தல் தருத்தி முகங் தருத்
 திடுடை தருத்தகல்காண்டு தலை
 வாசறபக்கம் நோக்கவர், திடை
 பிலே கின்ற தாயார் என்னேங்ககத்
 தை யுணர்ந்துபோலும், என்னை
 மெல்லத் தடுத்து “கண்ணே, என்
 கேயடிப்போகருயமமா” என்று
 அன்புடன் யனவ, “ஆவர் தலைவர்
 சல்லி வந்தருக்கருகம்மா, அங்கே
 தான் பீபாகமேனே” என்று ஆவலு
 டன் மறுமொழி சொன்னேன்; “நான் பெற்ற
 செல்வமே; சொல்லு
 கிறேன்னை மனவருத்தப்படா
 தே; முந்த நீ அப்படிப் போக
 வாம், வரலாம், ஆனில்மூலம் நீ
 அப்படிப் போனால் கண்டால் பே
 சினால் எங்கள் குலங் குடிக்கல்வாத
 செய்வென்ற உறரூர் குறை சொல்
 வர்; அய்விலார் வசை பேசுவார்,
 ஊரார் சிரிப்பாரடியம்மா; அதற்
 கெல்லாம் காலதீரமிருக்கிறது;
 கண்ணே நீ உன் அறைக்குத்தப்போ”
 என்ற சொல்லி என் தாயார் தடு
 க்க, நான் உள்ளாருசோர, உடல்
 சேர, கண்ணீர்சொரிய, விம்மல்
 பொருமலுடன் படுக்கையறையுள்
 தலையுனிந்தபடி போய் என் சப
 னத்தல் முகங்குப்பழுப் படுத்துக்
 கொண்டேன்; என் கண்ணீரால்
 தலையணை நலைந்தது. சம்ருநோஞ்
 கெல்லான் அப்படியே உறங்க
 கூட்டேன். எவ்வளவுநேரம் உறங்
 க்கனேனே நான் அறியேன்; யா
 ரோ வந்து மெல்ல என் முதுகிலே
 தட்டி என்னை பெழுப்புவதுபோற்
 புலப்பட்டது; கண்ணை விழித்துப்
 பார்த்தேன்; என் தகப்பனார் நிற
 கக் கண்டேன்; பதைபதைத்து
 எழுந்த சயனத்தை விட்டிறங்க
 ஒரு மூலையில் தலைகுனிந்தபடி பொயா
 துங்கன்னமேன்; “மகளே, இது
 என்ன கோலம்” என்று சொல்லி
 விட்டு என் தாயாரைக் கூப்பிட்டு
 பின்னேயை அலங்காரங்கு செய்து
 கீக்கரம் தலைவரசறபகமானுப்பு”
 என்று சொல்லித் தலைவரசற
 பக்கம் போய்விட, என் தாயார்
 என்னைச் சீக்கரம் அலங்காரங்கு
 செய்துவிட்டுத் தலைவாசலுக்குப்
 போகுங் கதவண்டை கட்டிக
 கொண்டுபோய் நிறக்கச்செய்ய,
 “மகளே, உன் அத்தான் போய்வர
 வரமாததாயுக்காடுததுவு” என்று
 தகப்பனார் சொல்ல, அதற்கெ
 டையில் “நான் போய்வருகிறேன்”
 என்ற தலையுனிந்தபடி ஆவர் சொ
 லி, “நூம், சுபாயவாருங்கள்; ஆனி
 பப்போது வருவது” என்று நான்
 சொல்லக்கேட்க, வருகற சனிக
 கழுமைவருவேன்” என்று அவர்
 என்னை அன்போடு பார்த்துக்கூற,
 “தவசுருமல் வந்துவடுக்கள்” என்று
 நானும் அவரைக் கூசாமற் பார்த
 துச் சொல்ல வடைக்காடுதது;
 ஆவர் போய் மறையுமவரையற
 பார்த்தகண்ணை மட்காமல் நின்ற,

இன் கவலையோடு வீட்டினும் மீண்டேன். அந்தகோத்தில் என் தகப்பனர்மீது எனக்கிருந்த சந்தோஷத்திற்கு ஒரு அளவில்லை. எனது அன்பர் என் கேள்விப்பதி வராங்தோறும் சனிக்கிழமை இல்லையேல் ஞாயிற்றுக்கிழமை எங்கள் வீட்டிழற்குவருவார்; வந்து என் சுகத்தை விசாரித்துக்கொண்டு பேரெய்விடுவார்; அவர் இருந்தபடியும் நான் கதவேரத்தில் சின்றபடியும் ஏதும் பேசிக்கொள்வதே யொழிய, முங்கீடாட்டக்கவிதமாக அவருக்குச் சம்பத்திலே போக, ஏதும் சூறாண்டி வழங்கி அவரை உபசரிக்க எங்கள்குல் தருமக் கட்டுப்பாடுகள் இந்தரமாட்டா என்பதை பிட்டு நாங்கள் இருவரும் கவலைப்பட்டதோம். இதற்கிடையில் அடுத்த ஆணிமாசத்தில் எங்களிருவருக்கும் கல்யாணஞ்செப்பது வைத்தற்கு எங்கள் பெற்றேர்கள் நிச்சயத்துக்கொண்டார்க் கௌண்பதை யற்றதோம். அதனால் இந்தக் கட்டுப்பாடுகளைல்லாம் இன்னும் நாலுமின்று மாசத்தெற்குத்தானேன்புண்டு என்றெண்ணி இருவரும் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கிறதோம்.

“மளம் புள்ளுவேண்”

“வராங்தோறும்சனிக்கிழமையே நும் ஞாயிற்றுக்கிழமையேனும் வந்த அவர் ஒரு சனிக்கிழமை வராதொழிய, அடுத்தகால் வருவாரென்றெண்ணி எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்; அடுத்தநாளும் அவர் வராமை கண்டு நான் அதிக கவலைகொண்டேன்; “அம்மா, அவரை நேற்றுவ் காணேன்; இன்றும் வரக்காணேன்; அவருக்கு ஏதும் சுகமில்லையோ; சுகமாயிருந்தால் ஒருபோதும் வராமல்ஸிடமாட்டார்” என்ற என் தாயாருக்குத் துயரத்தோடு சொன்னேன்; “நானும் அதைப்பற்றி விண்ணத்தேன். மகளே, நாளைக்காலை உங்கள் அப்பகு அங்கேயெனுப்பி அவர் மூலமாக விஷபத்தை யற்றநுக்களானாலும் வேரம்; சீ கவலைப்படாமல் உறங்கடியம்மா” என்ற என் தாயார் சொல்லித் தேற்று ஞாயிறும், எனக்கு அந்த இருவுமூழுவதும் உறக்கமென்பத்தை வரவில்லை; எப்பொழுது விடியுமென்று எதிரபார்த்துக்கொண்டு படித்திருக்கிறேன்; விடுதல் விடுதல் தாயாருக்கு நான் விணைப்பட்டுட்ட, தாயார் தகப்பனுரிடாக சொல்ல, அவர் “மெப்தானு, மருமகன் நேற்று முந்தைநாள் ஆங்கீகாரவில்லைபா; நான் இல்லாத ச்சுற்றில் வந்துபொயிருக்கக்கூடுமென்றல்லவா நான் எண்ணியருக்கிறேன்; சரி இப்பொழுதே அங்கேபோய்வெல்லாம் அயின்து வருகிறேன்” என்று சொல்லப்பட்டு உட்பேர்மாரி வீட்டிற்குப் போனார்; போனவர் அதுக்குஞரு சென்றும் மீண்டும் வராமையைக் கண்டு நான் கவலைப்பட்டேன்; அதுகாலுமிருப்போன என்தகப்பற்றுர் மத்துயானத்தின் பின்னர்த்தான் மண்டுவத்தார்; எனவுபைர் தலைவாசவில் வந்து ஏறவுற்றுக்கூடியில் அவர் வரவைக்ககண்டாரயார் முன்னேப்பாக நானும் ஆவுவுடன் பின்றதாட்டந்து போன்னே; “அங்கீகை என்ன விடிச் சியம்? தமிழ் என வரவில்லையாம்” என்று தாயார் கேட்க, “அப்படி ஒரு விட்சைழுமில்லை; மருங்கன் முந்தைநாட் சனிக்கிழமை என்னிட்டு முழுக்கிட்டு, பரீட்சை சம்பத்துவிட்டபடியான், ஆரவுநாட்சாமம் வரவையிற படித்துக் கொண்டிருந்தாராம்; அதற்கு தலைவிடும் உடம்பில் அறபுக்காதிடும் கண்டரயுட்டின்வாருப் பட்பாரமுச் சிலாவும் அதற்கிடும்; குறும்பாரசலை பூஜித்துவை; குறும்பாரசலை பூஜித்துவை;

வயல் விற்பனை விளம்பரம்

விளம்பரம்

தற்போது பயிரிடப்படுவதம், நல்ல
விளைவுள்ளதும் கனகராயன் குளத்தின்
லுண்ணதுமான ஒர் ஏக்கர் வயல் விலைக்கு
கிருக்கிறது. வயல், பஸ் போக்குவரத்து
துத் தெருவோரத்திலுண்டு. விரும்பிய
வர்களுக்குப் பகுதிகளாகவும் விற்கப்
படும். விலை ரூபா ५५० அல்லது கிட்டிய
தொகை கீழ்க்கண்ட விலாசத்துக்கு
எழுதுக.

வ. நாகலிங்கம்
F. M. S. Pensioner
மூளாய்ஞேட்
வட்டக்கோட்டை

Mis 106 4&7&11-9.44

தேவ.

மல்லாகர் கோட்டிற்கு அணித்தாயும்
கிணறு கார்க் கொட்டகை ஆதியாம்
சௌகரியங்களை யுடையதாயும் குறைந்
தது மூன்று படுக்கை யறைகளை
யுடையதாயும் உள்ள வீடு ஒன்று
வாடகைக்குத் தேவை.

இத்தகைய வீடு வாடகைக்குக் கொ
டுக்க விரும்புவோர் கீழ்க்காணும் விலா
ச தாராகுக்குப் புரட்டாகிமீ 15க் திக
திக்கு முன்னதாக விண்ணப்பித்துக்
கொள்க.

G. 66 79.44 மஸ்லாகம் நிதிவாண்
சுண்ணாகம்.

“மனம் புண்ணுவேல்”

“வார்க்டோறும்சனிக்கிழமைபே
னும் நூயிற்றுக்கிழமையேனும்
வந்த அவர் ஒரு சனிக்கிழமை
வரதொழிய, அடுத்தாள் வரு
வரவரண்மெண்ணி எதிர்பார்த்திருந்
தேன்; அடுத்தாளும் அவர் வரா
மை கண்டு னான் அதிக கவலை
கொண்டேன்; “அம்மா, அவரை
நேற்றுங் காணேன்; இன்றும்
வரக் காணேன்; அவருக்கு ஏதும்
சுகமில்லோ; சுதமாயிருந்தால்
ஒருபோதும் வராமல்சிட மாட்டார்” என்று என் தாயாருக்குக்
துயரத்தோடு சொன்னேன்; “நா
னும் அதைப்பற்றி கிணததேன்;
மகனே, நாளைக்காலை உங்கள் அப்
ப்பார அங்கேயெனுப்பி அவர் மூல
மாக விஷயத்தை பற்றிந்து கொள்ளு
வோம்; சீ கவலைப்படாமல் உறங்
கடியம்மா” என்ற என் தாயார்
சொல்லித் தேற்றுநாயிலும், என்
க்கு அந்த இரவு முழுவதும் உறக்க
மென்பத்த வரவல்ல; எப்பொழு
து விடியுமென்று எதிர்பார்த்துக்
கொண்டு படித்துக்கூடுதேன்; விடுத்
ஆடன் தாயாருக்கு நான் கிணப்
டூட்ட, தாயார் தகப்பனுரிதா
சொல்ல, அவர் “மெப்பாலு, மரு
மகன் மேற்று முந்தொள் ஆங்கை
வகவில்லோ; நான் இல்லாத ஏங்
ஏத்தில் வந்துபோயிருக்கக்கூடிட
மென்றல்லவா நான் எண்ணியருந்
தேன்; சுரி ஜிப்பாழுதே அங்கை
போய் எல்லாம் அயின்து வருக
த்தை” என்று சொல்லிச்சட்டு டை
டீ னமாமா வீட்டிற்குப் போனார்; பேரானவர் அதிக
நோகு சென்றும் மீண்டும் வராமை
யைக கண்டு நான் கவலைப்பட
தேன்; அத்காலையிற் போன என்
தகப்பனுர் மத்துப்பானத்தின் பின்
நார்த்தான் மீண்டுமொத்தார்; என்
ஶுப்பர் தலைவாசவில் வந்து ஏறவு
நிற்கவைட்டில் அவர் வரவைக்கண்ட
தாயார் முள்ளேநீப்பாக நானும்
ஆவலுடன் பின்றதாட்டந்து போ
த்தேன்; “அங்கை என்ன விட்ச
இமீட் தமிழ் ஏன் வரவில்லோம்”
என்று தாயார் கேட்க, “அப்படி
ஒரு விட்சைழுமில்லை; மருக்கன்
முந்தொட்ட சனிக்கிழமை எண்
மண்டிட்டு முழுக்கவ்ட்டு, பரீட்சை
சம்பத்துவிட்டபடியால், ஆரவு
காரசாமம் வரையிற் படித்துக்
பெண்டிட்டுமற்றாராம்; அதனால் தலை
வல்லிடும் உடம்பல் அறப் பிகாத்திடும்
கண்டாயவட்டினவாடு அப்படிப்பா
முசு தலைவா அதிகமில்லை; குறும்
காரசால படித்துவல்லை; முன்ன

தாட்சரமாயிருக்கவேணும்; நான் வரையில் ரோய் படித்துவிடுமென்று வைத்தியர் சொன்னாராம்” என்ற பதில் சொல்லிக்கொண்டு தலைவாசலிலிருந்த நெற்காலியிலே தகப்பனர் அலுப்பீராடிருந்தார். பின்னர் ரென் வாட்டமுற்றருப்பதை அவதானித்த என் தக்கத யார் என்னை ஸ்நானங்கு செப்பயச் சொல்லிக்கூடுதலாம் வாழ்முதலையன் முடித்துக்கொண்டு, என்னிடுந் தம் பக்கத்திலிருந்து ஆகாரமுண்ணச்செய்து தாழும் பீரசனங்கு செய்தார்; செய்யும் பூட்டு, என தாயாரைப் பார்த்து, “வையில் தணித்துன நீயும் போய் மருயக்கைப் பார்த்துக்கொண்டு வருவது நல்லது” என்று சொல்லத் தாயாரும் அதற்கு உடன்பட்டு அன்று பின்னரம் அங்கே போய் பார்த்துக்காண்டு பொழுதுபட்ட பின் வீட்டிற்கு மீண்டுமங்கதார். “என் வர நேராற்றுச்சன்றது? ஏதும் விசேஷத்தீய” என்று தகப்பனர் கேட்க, தாயார் “அப்படி யதை விசேஷமில்ல, ரென் போகம்

போது வைத்தியரும் அங்கே வச்திருந்தார்; கைநாட்டியப் பார்த்து விட்டு ஏழுநாள் கழித்தினபுதரன் நேரப் படியுமென்று சொன்னார். ஆப்பெற்றுத் தாய்ச்சல் வெகாருசம் அதிகப்பட்டிருக்கிற தென்றுநு சொன்னார்; வைத்தியர் போன மிகுதான் நான் அங்கருந்து புறப்பட்டு வந்தேன் என்று அப்பருக்குச் சொல்ல, நானும் ஆவலுடன் கேட்டு அதிக கவலைப்பட்டேன். என் அன்னை தனியே யிருக்குஞ்சமபம பார்த்து “அம்மா அவருக்கு அதிக சுகவீனமா? இப்பாதைக்கு நேரப் மாருதா? வைத்தியர் என்ன சொல்லுகிறா?” என்று ஆவலுடன் கேட்க, “கண்டனை, கவலைப்படாதே; அப்படி அதிகச்சுவீன மொன்றுமில்லை; நேரப் வருவதும் இன் மாறுவதும் நூதனமல்ல; நீ சஞ்சலப்படாதே; வைத்தியர் சொன்ன தவணை கழிய நோயும் படியத்தொடங்கவிடும்; வா, மகளே, ஆவு பத்துமணிபாப யட்டது; வந்து ஏதும் ஆகார முண்டுவிட்டுப் படுத்துறவுது” என்று தொயார் என்ன அடுக்கவீக்கு அழைக்க, அதை வேண்டுக்கான மறுக்கமுடியாமல் அற்பமாகசெதோடன்டுஷ்டிப் போய் படுத்துக எக்காண்டு உறக்கம் வராமையினால் என்ன எப்பது எண்ணை மெல்லா மெமண்ணை பிரதிவீரை மூலம் புண்ணுகின்ன.

இனுவில் பூரி அம்பிகை

பாகர் சைவப்பிரகாச்

విత్తియాశాలి

இவ்வித்தியாசாலைப் பெற்றார்த்தினாக
கொண்டாட்டம், சிகழும் தாரணவரு
ஷம் ஆவணி மாதம் 20.ந் தித்தி
(4-9-44) திங்கட்கிழமை மாலை 6:30 மணி
யளவில் மேற்படி வித்தியாசாலை மன்
படத்தில் வடப்பகுதிப் பிரதம வித்தியா
தரிசியும் ஆங்கில திராவிட பாராவிற்
யன்னருமாகிய பீர்மான். V. K. நாதன்
B. A., Dipl. F. R. G. S. அவர்கள்
அக்கிரோசனுதிப்பத்தியத்தின்கீழ் தேவார
பாராயணத்துடன் ஆரம்பமாயது.
பின்னர் இவ்வித்தியாசாலைப் பழைய
மாணவனும், இந்துசாதனப் பத்திரிகை
யின் உதவிப் பத்திரிகாசிரியருமாகிய
திரு. வை. அங்காரதவீரமகுமார்த்தி
யவர்களால் தலைவரவர்க்கட்டு மாலை
குட்டப்பட்டது. தலைவரவர்கள் முன்
ஆரையாக ஆங்குக் குழுமியினுந்தெபற்
ரூர்க்கட்டு ஆசிர்வாத வார்த்தைகள்
பேசிமுடித்தார்கள். பின்னர் தலைமை
யாசிரியரவர்களால் பாடசாலை அறிக்
கை வாசிக்கப்பட்டது. அதன்பின்னர்
மாணவர் சிகழுச்சிகள் ஆரம்பமாயின்
மாணவர்கள் பல அரிய உபநியாசங்
களைச் செய்தும் விரிந்த கட்டுரைகளை
எழுதி வாசித்தும், இனிய பாக்களைப்
பாட்டும், நடித்தும், மதலை வார்த்தை
கள் பேசியும் பெற்றேரை மகிழ்ச்சித்
தார்கள். பின்னர் பல விதவசிரோம
ணியவர்களால் இயற்றப்பட்ட வாழ்த்
துக்கவிகள் இவ்வித்தியாசாலைப் பழைய
மாணவன் பண்டிதர் இ. திருநா
வுக்கரசு அவர்களால் பாடப்பட்டன.
இவ்விழாவிற்குத் தாம் சமூகமனிக்கவி
யலாத கிளைமையில் இருப்பதாகத் தெரி
வித்துத்தமதுள்ளளத்துதித்தக் டணர்ச்சி
யைக் கவியாக அமைத்து உதவிய நவா
விழுர் திரு. க. சோமசுந்தரப்புலவரவு
ர்க்கட்டு எமது மனமாங்க நன்றியைச்
செலுத்துகின்றோம். பின்னர் ஆங்கிலக்
கவியாகிய சேக்ஸ்பீயர் எழுதிப்
'ஹம்பெறு' என்னும் நாடகத்தைத் தழு
வி அமைத்த "இளவரசன் கருணகரன்"
என்னும் நாடகம் யானாம் வியக்கும்
படி மாணவர்களால் சிறந்த முறையில்
நடித்துக் காட்டப்பட்டது. இந்நாடகத்
தை நன்கு நடத்தி நிறைவேற்றியவர்
இவ்வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராகவிரு
க்கும் பண்டிதர் இராஜவிஞ்கம் அவர்களே.
பண்டிதரவர்கள் இவ்வித்தியா
சாலைப் பழைய மாணவர்களுள் ஒருவராவர்.
அவருக்கு எமது நன்றியறிதல்
உரித்தாருக.

பின்னர் தலைவரவர்கள் முடிவுறையாக இக்கலூசாலையின் பெருமைப்பூம் வளர்ச்சியையும் எடுத்துப் பேசி இக்கஞ்சம் நீட்டியிரவாக்க என வாழ்க்கூடிய முடித்தார்கள். பின்னர் ஆசிரியர் வை, கதிர்காமநாதன் அவர்கள் தலைவரவர்க்கட்டும் சுபைபோக்கும் இவ்விழூவைச் சிறப்பித்து வைத்த பெருந்தன்மைக்காக நன்றி கூறினார்கள். கூட்டமும் தேவார பாராயணத்துடன் அனிக ஸிறையிவமியசு

A decorative horizontal flourish or scrollwork design centered at the bottom of the page, featuring a central circular motif surrounded by stylized leaves.

தேசு அமையால்

சிங்கப்பூர் பெண்ணராகிய திரு. எஸ். சின்னத்தம்பர் அவர்களின் பாரியாரும், கண்ணுகம் 'ப்பல் வளவு' கு. சுங்கரப்பிள்ளை யவர்களின் புத்தனியும் ஏற்றப்பாணம் வைத்தில்லவர் முத்தயாலைத்தன் டலைமையாசிரியர் திரு. எஸ். அம்பிகைபாகனவர்களின் சௌகேதரியு மாகிய பூநிமதி மாசலாமணி இவ் வுகைவரமுடைய சீததனர். நூற்று முக்கீழமும் யன்ற கண்ணுகத்திற்குடை ஸமக்கிரிவைகள் யாவும் கடா தத்த தகணமும் செய்யப்பட்டது.

வியாபாரத்திற் கழகு
விளம்பரஞ் செய்தல்

